

שמואל יוסף עגנון *Shmuel Yosef Agnon*

268

3/1981

אדר ב' התשמ"א

משרד התקשורת
 השירות הבולאי

MINISTRY OF COMMUNICATIONS
 PHILATELIC SERVICES

"נולדתי בתשעה באב בשנת תרמ"ח בעיר בוצ'אץ; עליתי לארץ ישראל בל"ג בעומר תרס"ח; כמה חדשים למלחמה הראשונה ירדתי לגרמניה; בדליקה שנפלה שם בביתי בהומבורג בשנת תרפ"ד נשרפו ספרי וכתבי וביניהם רומן בשלושה חלקים בצרור – החיים שמו; חזרתי לארץ ישראל בתחילת שנת תרפ"ח ואני מצפה לשבת בה עד ביאת הגואל במהרה בימנו אמן; חיברתי כמה ספרים וביניהם, ספר ימים נוראים".

כך בקיצור נמרץ, גולל בשעתו, שמואל יוסף עגנון את "האוטוביוגרפיה" הממצה שלו. הוא עשה זאת בפשטות ובצניעות, שאיפיינו את מי שידע להביע, עולם ומלואו, במלה אחת.

ש"י עגנון, הוא הסופר העברי הראשון, שזכה בפרס נובל בספרות, דבר שהיקנה לו הכרה מוצדקת גם בין אומות העולם. הוא נולד בשנת 1888 בעיירה הגליצאית, בה רכש את ערכי היהדות, שהיוו את מיגוון תכניו ואת בקיאותו בלשון המקרא והתלמוד, שעליה ביסס את סיגונו המקורי. בגיל צעיר החל את דרכו כעתונאי בעברית ובאידיש וחתם בשם משפחתו צ'אצ'קס.

עלייתו ארצה בשנת 1908 והמיפגשים עם סופרי העלייה השנייה חוללו מיפנה מהותי ומפרה ביצירתו של מי שנודע כבר אז, כמספר מוכשר שניחן בדמיון עשיר. הסיפור הראשון, שפרסם בארץ ישראל היה הסיפור "עגונות", ממנו שאל את שמו העברי – עגנון. אחריו כתב את הנובילה "והיה העקב; למישור", שהיקנתה לו מוניטין רב.

ש"י עגנון הושפע מגדולי הסופרים היהודיים בגולה, בתקופת שבתו בגרמניה בימי מלחמת העולם הראשונה ולאחריה ואז, נתגבש אצלו הרומאן הראשון, שיצא לאור – "הכנסת כלה". הרומאן הראשון, שנתחבר על רקע אוטוביוגרפי "בצרור החיים" עלה באש ולא נכתב מחדש מעולם.

בשובו ארצה, לא חזר לחדרו הקטן בשכונת נווה-צדק, שביפו בה חיבר סיפורים בנוסח חסידי-עממי, כי אם השתקע בירושלים; אך לא זמן רב נהנה מתנאי יצירה שלווים, כי בעת המאורעות בשנת 1929, פרצו הפורעים הערביים ושדדו את ביתו בשכונת תלפיות.

בשנות השלושים נכתבו הרומאנים: "סיפור פשוט", "אורח נטה ללון" ו"תמול-שלשום". בשנות הארבעים השקיע עצמו בקשת רחבה של נושאים וכן, השלים את הרומאן האחרון שלו "שירה" (שיצא לאור לאחר מותו), המגולל מעין פרשה אפית-אירונית-אוהבת של ארץ-ישראל לפני קום המדינה.

בכל חמשת הרומאנים, שליטושם מעיד על חתירתו הבלתי-נילאת של עגנון לשלימות סגנונות, כמו גם בתפוקת הסיפורות העשירה שלו, באים לידי ביטוי שליטתו המעולה בלשון. זו לשון "עגנונית", שאין דומה לה בעברית, למרות היותה מושרשת במקורות.

עגנון נודע בספרות העברית כרב-אמן, מבחינת העיבוד הדראמטי של נושאים וההתייחסות הרגשית לגיבוריו. בין שנקט גישה סמלית-גרוטאסקית ובין שהשתמש בטכניקת אידיליה-פיוטית, תמיד נשאר עגנון נאמן לעצמו כסופר ייחודי, שנשמתו ויצירתו היו מיקשה אחת ואשר נבעה מערכים יהודיים-לאומיים ואנושיים-אוניברסאליים.

מאז נפטר בשנת 1970, לא נעלמה, כי אם דווקא נתחזקה השפעתו על הספרות העברית בפרט ועל הקורא בארץ בכלל.

ש. שמגר

Since his death in 1979, Agnon has not been forgotten — on the contrary, his influence on Hebrew literature and on the reading public has grown.

Sh. Sh

novella "And the Crooked shall be made straight" which made his reputation. Shai Agnon was influenced by the great Jewish writers of the diaspora at the time he lived in Germany, prior to and during the first World War and it was then that he developed his first published novel "The Bridal Canopy". His first novel, which had an autobiographical background, "Everlasting Life", perished in the fire and was never rewritten.

On his return to Eretz Yisrael he did not go back to his small room in the Neue Zedek quarter of Yafo (Jaffa) where he had written stories in the popular-chasidic style, but went to live in Jerusalem. However he was not left to write in peace for long — in 1929 Arab rioters pillaged his home in the Talpiot quarter. In the thirties he wrote three novels: "A Simple Tale", "A Guest for the Night" and "Etmol Shilshom" (Days Gone By). During the forties he applied himself to a wide range of subjects and completed his last novel "Shira" (published after his death) which tells an epic-ironic-romantic tale of Eretz Yisrael prior to the establishment of the State.

In each of his five novels, whose quality bear witness to Agnon's untiring pursuit of stylistic perfection, as well as throughout his prestigious other works, he demonstrates an unrivalled mastery of the Hebrew language in his use of the so-called Agnontic dialect — a unique form of Hebrew, rooted in traditional Jewish sources. Agnon is known in Hebrew literature as a master-craftsman in the dramatic development of his subjects and in the feeling he demonstrates towards his heroes. Whether he adopted a symbolic-grotesque approach or an idyllic-poetic technique, Agnon always remained true to himself as a very special writer whose works and whose soul formed a single entity derived from Jewish-national and human-universal values.

SHMUEL YOSEF ("SHAI") AGNON

"I was born on Tisha B'Av in the year 1888 in the town of Buczacz, Galicia; I immigrated to Eretz Yisrael on Lag B'Omer, 1908; a couple of years before the first World War I went to live in Germany; there was a fire at my house in Hamburg in 1923 and my books and writings were destroyed, among them a trilogy "Life Everlasting"; I returned to Eretz Yisrael at the beginning of 1924 where I hope to live out my days "until the Redeemer cometh, speedily in our days Amen"; I have written a number of books including "the Days of Awe". Thus, in a few words, Shmuel Yosef Agnon once summed up his life with the simplicity and modesty typical of one who was able to conjure up a whole world in a single phrase.

Shai Agnon was the first Hebrew writer to be awarded the Nobel Prize for literature, which gained him the recognition he deserved in the world at large. He was born in a townlet in Galicia, where he absorbed the Jewish values on which he based his themes, and acquired a knowledge of the language of the Bible and the Talmud on which his very personal style of writing was based. At an early age he began working as a journalist in Hebrew and Yiddish and signed his articles with his family name of Czaczkes.

Following his immigration to Eretz Yisrael in 1908 and his contacts with writers of the Second Aliya, his work took an interesting change of direction, this being after he had already gained recognition as a skilled storyteller blessed with a rich imagination.

His first story to be published in Eretz Yisrael was "Agunot" (Deserted Wives) from which he took his Hebrew name — Agnon. This was followed by the

המעצבת THE DESIGNER

רות בקמן נולדה ביוהנסבורג (ד. אפריקה) ב-1958.

היא הגיעה ארצה עם בני משפחתה בשנת 1960 וגדלה בקרית גת וברמת-גן. לאחר 10 שנים עברו לאנגליה ושם שהו כ-10 שנים.

בגיל 17 התחילה ללמוד בבית ספר לאמנות באנגליה, בו התמחתה באיור במשך 4 שנים. עם סיום לימודיה עבדה כמאיירת.

בשנת 1979 עלתה רות ארצה וכיום היא מתגוררת בנתניה.

RUTH BECKMAN was born in Johannesburg in 1958. She came to Israel with her family in 1960 and grew up in Qiryat Gat and Ramat Gan. In 1970 she left for England where she lived for ten years.

At 17 she entered the Harrow School of Art where she studied the art of illustration for four years and following her graduation, worked as an illustrator.

In 1979 she immigrated to Israel and made her home in Netanya.

המשרד הראשי: שד' ירושלים 12, יפו 021 68
MAIN OFFICE: TEL AVIV - YAFO - ISRAEL
